

TSUNAMI

II/6

Toto číslo je věnováno
3. vyjádření TSUNAMI
a 1. vyjádření TSUNAMI

Dante Alighieri: Půl tuctu příkázání
pro členy TSUmany a podobných spolků

1. BUĎ ČTVERHRAN, KTERÝ STOJÍ, AŤ VRŽEN JAKKOLI !
2. ŽIJ JAZYK JAKO DRAMA !
3. NEXISTUJE ODLUKA POEZIE OD PRAVDY !
4. NA ŠPATNÉ VĚCI SE NESMÍ VZPOMÍNAT !
5. PSÁT, TO MUSÍ BÝT LÁSKA !
6. JSI TO, CO DĚLÁŠ !

...aneb stále aktuální Dante

a jeho díla...

/ Martin /

S l o v a

slova jsou různá
slova jsou nepřeberná
kdo si je ochočí
tomu jsou věrná
Kdo však ne
toho vypečou
ve správný okamžik

u

t

•
š

o

u...

/Romek/

Je krásné vítat nový život a zrození čehokoliv vůbec. Člověk si vytvořil celý rituál vítacích obřadů od podání ruky až po svatbu, která není vlastně ničím jiným než právě vítání novomanželů do nového stavu. Mezi ty nejstarší obřady bude patrně patřit i vítání novorozenat, které se pro svoji oblíbenost připomíná rok co rok takzvanými výročními respektive narozeninami.

Na mě teď připadla milá povinnost připomenout hned několik výročí najednou. Není to tak dávno, co spatřili světlo světa dva naši kamarádi: Martin Vávra a Běda Machek. A tu jsme už docela blízoučko k otcí jisté myšlenky. Nebudu zde prozrazovat, kolik to vlastně bude klukům let, to ať si zjistí každý gratulant sám, jen bych rád jménem nás všech popřál Martinovi i Bědovi mnoho dalších životních úspěchů, stále plnou studnici nápadů a inspirace a po kapsách pořád tolik optimismu, aby ho mohli rozdávat druhým.

Rád bych se tu však zmínil ještě o jednom jubileu, vlastně jsou dvě a obě souvisí s tou výše uvedenou jistou myšlenkou. Ano, správně tušíte. Jde řeč o našem TSUNamy, u jehož zrodu více než jen asistovali Martin a Běda a které letos slaví právě tříleté výročí svého založení. A že je to dítě vydašené a čiperné, to je vidět nejen z množství

akcí, které se pod jeho hlavičkou uskutečnily a vz-
a vznikly, nejen z množství přátelství a kamarád-
ství, které našly bezpečný úkryt pod jeho křídly,
ale i v tom, že si pořídil svého mladšího souput-
níka = časopis TSUNAMI. I tento "drobeček", kte-
rý se nám pěkně rozrostl do tučné podoby sedmi
nabytých čísel/šest číselovaných a jedno mimo-
řádné z Brontosaurů míziády/slaví v těchto
dnech již své celoroční trvání. A tak jako Luna
nastavuje svou tvář neustále k Zemi, i náš časo-
pis odráží dění v TSUNAMY. Jenom si to spolu pro-
berme. Kromě cizích příspěvků/většinou převza-
tých/ se tu objevilo na 30 básniček, desítky re-
cenzí a inzercí, tři rozhovory, tři povídky, z toho
jedna dokonce sci-fi na pokračování a na 20
dalších různých článků a článků, a to všechno
prosím z našich vlastních per a hlav. A to jsem
do toho výčtu nezahrnul vůbec příspěvky a mimo-
řádného čísla, které je kapitolou samou pro sebe
a důkazem toho, že všechno jde, když se chce. Přes-
to mám dojem, že našemu časopisu něco chybí. Že
by to bylo málo příspěvků? To také. Že by byly
příspěvky špatné? To snad ani ne, ale příspěvo-
vatelů je málo, a tak časopis působí chudě a jed-
notvárně. Nechceš s tím udělat něco i Ty, milý
čtenáři?

Nakonec mi dovoluňte popřát ještě jednou
TSUNAMY, TSUNAMI, Martinovi a Bédovi, ale i Martině
/Šotkovi/, Jarmile /Aje/ a vůbec všem jubilan-
tům, jejichž znamením je Štír, všechno to nej...-
a přidávám Jen tak dál!

Standa

D o m l u v a

Slova jsou berličky myšlenek,

ač hladké jsou navenek,

uvnitř kostrbatost cítíš.

Jak jen je vyslovíš,

málem tě zabrazí,

často se netrefíš;

a úžas vždy přichází, že přesto se domluvíš

a druzí že chápají

Romek

ANKETA TSUNAMY

První víkend v září jsme se sešli na Děvině, abychom se pobavili, zhodnotili trochu prázdninové akce a taky už připravili další plány. Něco se podařilo, něco ne.

Ale všichni si určitě vzpomínáte na anketu, které jste se zúčastnili. Takže aspoň několika slovy se vrátím k výsledkům:

Celkově se anketou zúčastnilo 23 kamarádů, všichni odpovídali na 11 otázek.

1/Co tě přivedlo do TSUNAMY? Valnou většinu Múziáda, u těch ostatních to bylo různé: poezie, divadlo, kamarádi...

2/Jak se ti líbila dosavadní činnost TSUNAMY? Většina odpovědí - zdařilá, jen 8 nevím. Je však třeba přiblížit k tomu, že mnoho z nás vlastně odpovídalo na jinou otázku - jak se ti líbila Múziáda a další letní akce..., protože do Múziády toho moc o TSUNAMY nevěděli.

3/Co jsi doposud pro hnutí TSUNAMY udělal ty? A kámen úrazu - většina odpovědí: Nic! Že by pracoval doposud jen Martin, Táta a Lenka? Tady jsou velké rezervy, co říkáte? A námětů je tolik: organizace vystoupení, vlastní tvorba, účast na akcích.. fantazii se meze nekladou.

4/Byl jsi na Múziádě?
16x ano.

5/Jak by měla vypadat činnost TSUNAMY v Trutnově a v Kadaní v tomto roce?

Odpovědi byly různé, nejdůležitější se zdají pro naši činnost asi tyto: sčelit řady, zajistit občas i odborné lektory, dát větší důraz na vlastní tvorbu, účastnit se soutěží/týká se asi více Kadaně/, větší úroveň interpretace, větší pestrost pořadů a větší propagace.

6/Jak by měla spolupracovat Kadaně s Trutnovem? Hlasy se rovnoměrně rozdělily: osobní styk, výměna programů, výměna zkušeností, letní akce. Ale jak konkrétně na to?...

7/Do jaké činnosti a jak se hodláš zapojit ty?
Tady aspoň několik konkrétních odpovědí:Boďa,
Kolohnát,Bobeš,Píťa,Ina,Šotek - recitace,
Jana-psaní,Ertek,Inka - divadlo,Míra,Karkula -
kreslit,malovat,učastnit se akcí
Prcek-jako správný člen,Mánes-vše,co chytne,
Dědek -přispívat do TSUNAMI /už začal/
Lenka,Táta,Nauglí - do všeho
Znova si tedy připomeňte svůj alib,máme to modré
na bílém...

8/Jaké máš další konkrétní představy?
společné pořady Kadan-Trutnov /ne tedy jen vý-
měna !/,kvantita nemá být na úkor kvality !!!

9/Co se ti v TSUNAMY nelíbí a co ti schází?
Nelíbí se především nezodpovědnost a špatný pří-
stup některých "členů" k práci,málo nadšených lidí-
ne pro zábavu/těch je dost/,ale právě i pro tu
práci.Chybí více diváků,lektori.

10/Jak se ti líbí TSUNAMI a budeš do něj psát?
2x nevíš,sbytek líbí.A kdo že to do něj bude psát?
Opět konkrétně:Mánes,Táta,Boďa,Nauglí,Aifel,
Šotek,Peco,Lenka,Prcek,Ina,Dědek,Míra-kreslit,
o psaní uvažují:Karkula,Bugo,Kolohnát,Jana
Sami si teď můžete probrat,kdo se už zapojil
a u koho zůstalo jen u slov...

11/Jaký by jsi navrhl název pro rec.kroužek
v Kadani? ...Tohle byl pro nás velký problém,dva
roky jsme uvažovali o vhodném názvu a stále nic.
Na Děvině bylo návrhů dost:KDUNAMI,SUK,KRKARE,
KUS,KAPESO,KEK,KAREK,KAHANEK,KHOK,REK,TAHULA,
KADSUN atd.

A co jsme si vybrali? KRÖK /kadaňský recitační
a ochotnický kolektiv/-návrh Táty,díky

Od dnešního dne máme tedy oficiální název:

Divadélko poezie KRÖK /a všem se nám líbí/

Anketa skončila,hodnocení jste si právě přečetli
a je na vás,jak a co si z toho vyberete a jak
se vlastně zapojíte do činnosti TSUNAMY.

Lenka

Díky Nauglímu za vydatnou pomoc se zpracováním anke

Příspěvek pro TSUNAMI
z třebockého "Vítání podzimu".....

Myšlenky

Sedím a přemýšlím. Ptáte se o čem ?
Přemýšlím o kráse, již vidím kolem.
Léto nám z dálky už šátečkem mává,
podzimu patří teď nad světem vláda.

V létě vše zelené teď barvami září.
"Podzime, kolik ty máš vlastně tváří?"
Jedna je červená, druhá pak žlutá,
třetí však smutná je - deštěm obejmutá.

Sedím a přemýšlím o kráse podzimu,
o tom, že naše zem je nejhezčí z vesmíru.
Sedím a přemýšlím o věcech kolem nás
a přeji si strašně moc:

"Kéž by šel zastavit čas!"

Inka

+ + + + +

Bratříčku podzime,
tak už si zase hledíme do očí
Trochu zamžený pohled
a neznatelný úsměv
o něco víc schoulený k obzoru
však čelo stále vysoké
▲ trochu vrásek ti přibylo
Jindy zas jiskra v očích
jak vzdálená vzpomínka
na léto ?
Lístí opadá
je mi s tebou smutno
krásně smutno
Budem zas spolu čekat
v chladivém ránu
za dlouhých se nocí
na tvou sestříčku
bosonohou kvítečkovanou ?

Táta

To bylo několik ukázek z malé literární soutěže na téma: **PODZIM**, která se konala v Třeboci. A co se dále dělo na trebockém "Vítání podzimu" kromě toho, že se jedlo, zpívalo a pilo, někdy taky spalo? Poklidilo se tábořiště, připravil se krásný táborák, který se pak v sobotu večer slavnostně zapálil. Předtím však proběhl závod, který asi všechny účastníky nejvíce zaujal a vyčerpál.

Velkej Třebockej Podzimní Maraton /VTPM/ je totiž velmi náročný. Smíšené dvojice běží pět okruhů tímto způsobem:

- 1/ **ZLOBEVCOVO VYKLUSAVALDO**-normální běh ve dvojicích, drží se za ruce
- 2/ **SLEPECKÁ STEZKA**- mladší vede staršího/ze dvojic který má oči zavázané bátkem; vhodné je vybrat zvláštní trasu v náročném terénu
- 3/ **HERKULOVA CESTA**-starší/ze dvojice/nese mladšího libovolným způsobem
- 4/ **NERÁDOVA PŘÍSLINA**-dvojice si sváže prostřední nohy nad kotníky a nad koleny/šátkem či uzlováčkou/ a běží "trojnož"
- 5/ **VANDBRÁKOVA ŠTŘEKA**- každý skáče po jedné noze o holi, nohy se mohou střídát/po několika skocích/

Výsledky fantastické, vytvoření nového světového rekordu 16 min 04 sekund !!!

A pocit závodníků několik minut po skončení VTPM ? "Zlatej Hogaňák proti tomuhle....."

Takže příští rok opět v Třeboci na "Vítání podzimu" s VTPM a s vámi se všemi ahoj

Táta

Jak se /ne/dělá expedice /povídání o Jugoslávii/

Tak se dnes na těchto stránkách setkáváme po-
druhý, abych vám prozradil zase něco málo ze
svých zážitků. Mimlé vyprávění jsem končil něko-
lika otázkami: už jste se pokusili na ně odpově-
dět? Jestliže, dovoluňte mi, abych to udělal za vás.

Zajisté platí, že člověk, který se narodí v ur-
čitém prostředí, vyrůstá v něm a dospívá, vykonává
své zaměstnání a nakonec ho vlastně i přetváří
k obrazu svému, musí si vytvořit určitý vztah
k tomuto prostředí/ke svému okolí, rodnému kraji/.
Ve většině případů jde o vztah kladný. A proto mi
dáte za pravdu, že lidé v Jugoslávii své hory pří-
mo milují. Je to vidět už i na samotných stavbách
domků/většinou velmi prostá obydlí/, stavěných
v neuvěřitelných polohách, avšak s citem zasaze-
ných do krajiny. Mimochodem, vztah Jugoslávce k horám
jsme poznali i ze dvou dalších nepřímých jevů.

Když jsme se toulali po vrcholcích a údolích
Durnitoru, marně jsme si lámali hlavu, proč jsou
cesty značeny tak neschůdným terémem a málo vy-
šlapané. Že by šlo jen o to poskytnout turistům
co možná nejnáročnější trasy? Jeden člen expedice
to dokonce později komentoval slovy: "No, a cesty
jsou tam asi značený z vrtulníku." Teprve ke kon-
ci pobytu jsme se dozvěděli, že značení cest je
po určitém období vždy "opravováno", ale tak, že
se vyznačí úplně nové cesty, aby se staré vycho-
zené chodníky nechaly zarůst a obnovil se tak
vegetační porost. Tím se vlastně chrání hory
před devastací turistikou/co to takhle vyzkou-
šet i u nás třeba v KRNAPu?/.

Druhá záležitost se týkala architektury. V Ža-
bljaku bylo hned několik nově postavených budov
v moderním slohu, z toho hned tři hotely/Planinka,
Žabljak a Jezera/ a jedno velké obchodní a nákup-
ní středisko. Stavby jsou to velmi originální
a vkusné, až nás překvapilo, jak zapadají do toho
horského prostředí.

Podobná situace nás však čekala i u moře a ve velkých městech vůbec. Jugoslávské paneláky vůbec nebudily odpor svou šedivou krabicovatostí. Byly to překrásné, nadýchané, bílé a barevné a také mnohotvaré domy. Objevili jsme i vysoce moderní obchodní dům, který měl tvar dvou obrovských obrácených nálevek/nebo zvonů?. Netroufám si skoro ani podotknout, že by leckterý student architektury měl dostat možnost během studií navštívit v rámci stáže právě Jugoslávii. Možná by i u nás domy ožily. Avšak netroufám si, protože mi to ani nepřísluší a protože to asi nebude záležitost pouze stáží.

Ale abych úplně neodběhl od hor. Myslím si totiž že kromě toho, že lidé Černé Hory, Bosny a Hercegoviny či Srbochorvatí nejen své hory milují, ale též uctívají. Není to žádné barbarské zbožňování ze strachu před neznámými silami/i když hory dokáží opravdu nahánět strach/, přestože je v tom trochu primitivismu. Nesmíme však zapomenout, že i hory dokázaly nabídnout lidem obživu, ať už v podobě pastvin pro ovce, políček se zeleninou, či jinak. A právě hory to byly, které pomáhaly partyzánům při protifašistickém odboji za druhé světové války/také v Durmitoru jsme našli několik připomínek černé hodinky světa/. Jugoslávci dobře vědí, proč si svých hor váží. Vědí i to, co si mohou v horách dovolit. Jenže my jsme to nevěděli a to se nám stalo osudným. Napíšu vám tedy na závěr dnešního psaní o jedné naší nemilé příhodě.

Už z prvního pohledu na Durmitor ze Žabljaku jsme usoudili, že něco není v pořádku. Nepočítali jsme s tím, že hory budou tak mohutné a rozeklané; přesto jsme se nedali odradit svými dojmy a vyrazili na první třídení túru podle programu naplánovaného ještě u nás doma. Hned první den nás překvapovalo, že úseky, které byly ozna-

čeny časovými údaji, jsme zvládali stěží jen za dvojnásobný čas, než který hláaaly ukazatelé. Při počítávali jsme to na hrub našich beztak těžkých krosen a batohů.

Druhého dne jsme dokonce přehlédli značku pro odbočení a zašli si tak velký kus s parádním několikanásobným převýšením; slunce pánilo celý den, jako ostatně i předešlého dne. Někteří z nás už nebezpečně červenali na ramenou, zádech, ale i jinde. Když se pak všechny tyhle nepříznivé vlivy sečetly, výsledek byl téměř katastrofální. Jedna expedičnice se nám složila k nohám a nebyla schopna další chůze. Dostala svalovou horečku se zimnicí. Ostatně únavu z námahy jsme pociťovali všichni. Naší kamarádce napuchla víčka a dívka se třásla prudkými záchvěvy; nepěkný pohled. Urychleně jsme ji zabalili do deky a do spacáku, dali jí napít čaje, podali dávku vitamínů a acylpirin a ještě nějaký prášek proti horečkám. Téměř dvě hodiny jakoby blouznila a nevnímala své okolí, pak usnula. Všichni jsme byli vyčerpaní a nocleh v nedohlednu. Rychle se smrákalo a nezbylo než nocovat pod širým nebem ve výšce 2150 m nad mořem/stany jsme s sebou "prozřetelně" neměli/. Po setmění se však zdvihl prudký vítr a v noci přihnál silnou bouřku od moře. Stačili jsme se ještě včas ukryt před silným deštěm, který se dokonce vlivem prudkého ochlazení změnil v krupobití, do malé jeskyňky. Ráno jsme se však probouzáli chladem a vlhkem.

Vidíte, co všechno hory dokáží. A jak to všechno celé to dobrodružství jakoby vystřižené z nějakého románu, dopadlo, o tom si povíme příště.

Standa

Největší touha člověka
je touha po životě ...

Včera Ti tiše řekla: "Chci žít" -
a myslela tím dýchat,
mluvit, pracovat.

Včera Ti tiše řekla: "Chci žít" -
a myslela tím milovat
blízké, přátele i Tebe,
všechno krásné kolem sebe,
věci, jež mají pevný tvar,
práci, v níž cítíš prudký var,
myšlenky sahající k budoucnosti
i ruce, které tvoří mezi námi mosty.

Včera Ti tiše řekla: "Chci žít,
radovat se, plakat i snít.
Po každé noci se vždy zas rozední
a naděje - ta přece umírá poslední.
Do boje s nemocí dám všechny své síly,
pro život - to je můj nejdražší milý."

Včera s' jí tiše řekl: "Musíš žít...."

Lenka

P á t e k

Já ho mám pořád před očima. Zvlášť, když je takovej den jako dneska - ty černý mraky a vod rána pech...

Tenkrát byl taky pátek a taky začínalo pršet, no jako dneska, jo. Tak jsem ho vzal. Na nákladák normálka nesmíte brát stopaře, rozumíte, úředně a podle předpisů, ale von stejně jezdí každej chlap po svým, že jo. Já ho teda původně brát nechtěl, fakt, ale slajfy zapředly úplně samy, ani jsem na ně snad ani moc nešláp!

Ale koupil si mě hned, jak se nacpal na sedačku. Rozumíte, já nemám ukecaný lidi rád. A tenhle votevřel dvířka, řek ahoj a dost. A další slovo řek za půl hodiny, když sem se ho zeptal, esli nechce kafe z termosky. To pak řek - jo. Posloucháte mě vůbec? Jo?

My sme pak spolu jezdili furt. Teda v pátek; každej tejden stejná štace, a von vždycky stál tam, co prvně. Už ani nemával, čekal tam na mě a ta moje bečna stavěla sama. Zvyk sem si na něj. Vlez do boudy, vytáh cigáro, nabíd, i když věděl, že si nevemu, bágel hodil pod nohy a protáhl se. Nevím, kam jezdil, ani jak se menoval, nikdy jsme si neřekli víc než pár slov, jo. Ale patřil k mýmu pátku jako tenhle volant k mýmu autáku. Že teda odbočuju, vona tahle mašinka má už svoje roky, ale já ji mám rád jako živou. Někdy mám teda dojem, že fakt živá je. Ale to je zas jiná historie, jo. Kde sem to přestal? Aha, jo, už vím.

Von tam však jednoho pátku nebyl. Prostě prázdný místo, jo. Ten další pátek taky a pak zas. Já vám řeknu, já měl po náladě, fakt. A už jsem ho nikdy neviděl. Vždycky tam koukám, každej tejden a říkám si - tohle at mi někdo vysvětlí. Prostě se propad, zmizel, nevím.

I ten auták je vod tý doby takovej divnej. Netahá to a vobčas zlobí. Co vám mám povídat. Ted tam třeba vůbec nejde kvalt, slyšíte? Jo. Za chví-

li vám to místo ukážu, za touhle zatáčkou. Teď to bude...

A sakra ! Vidíte to, co já ? Jo ? Tak se asi budete muset kousek smrsknout, tři se sem taky vejdem. Do Prčic, je tohle možný ?!

Já se toho pedálu ještě ani nedotk a ta bedna brzdí sama ! No tohle ať mi někdo vysvětlí...!

Dědek

Těžko se žije člověku samotnému
ve vyhnanství,
ještě těžší je život o samotě
mezi lidmi....

Lenka

+ + +

Pozoruju lidi kolem sebe
hlavně holky
Na tom není nic zvláštního
Jen kdyby si tak nějaká všimla mě
To bych už nemoh jen tak lenošit
Ale třeba bych napsal nějakou báseň
O lásce
nebo o létě nebo o lese
nebo o lásce

Martin

POZORPOZORPOZORPOZORPOZORPOZORPOZORPOZOR

Kazeta Semafor 1985 z letošní Muziády je
už nahraná a "sestříhaná". Obsah se vešel
na kazetu C 90, kdo má zájem, zašlete Len-
ce volnou kazetu - kazeta bude nahrána
v co nejkratším termínu

POHOVPOHOVPOHOVPOHOVPOHOVPOHOVPOHOVPOHOV

FANTASTICKÉ BAJKY
/pokračování z knihy Ambrose Gwynetta Bierce/

-Základní podoba

Když v jednom americkém městě vyháněli křesťané čínské bezvěrce, našel jeden z nich čínské noviny tištěné v Pekingu. Křesťané donutili jednu ze svých polapených obětí, aby jim přeložila úvodní článek. Ukázalo se, že je to výzva k národu provincie Pang Ki, aby ze země vyhnal "cizí dábly" a jejich domovy a kostely vypálil. Když křesťané uviděli tohle mongolské barbarství, rozhněvali se tolik, že svůj záměr s vyháněním čínských bezvěrců provedli nakonec úplně stejně; tak, jak hlásaly čínské noviny.

Člověk a pták

Člověk s puškou mluví s ptákem:

"Víš, to, co se vypráví, že je lov krutý sport, je čistý výmysl. Moje zručnost proti tvým úskokům - to je lov. Poctivá hra."

"Správně," řekne pták, "jenže já si nepřeju hrát."

"A proč?" zeptá se člověk s puškou.

"Hra je," odpoví pták, "jak říkáš, poctivá."

Šance jsou téměř stejné. Ale rozvažme zisk, ty získáš mě. A co získám já?"

A protože člověk neznal odpověď na takovou otázku, moudře tazatele odstranil.

Nezainteresovaný soudce

Dva psi, kteří se setkali u jedné kosti, a ani jeden z nich ji nechtěl nechat tomu druhému, se obrátili na ovci, ať je rozsoudí. Ovce trpělivě vyslechla obě strany, mezitím, však hodila kost do bažiny.

"Proč jsi to udělala?" vyštěkli oba psi.

"Protože jsem," odpověděla klidně ovce, "sama vegetariánka."

přeložil Standa

Sídlo na okraji útesu - Milan Hora
na pokračování

XI.

Mary připravovala svačím. Měli s sebou ještě několik konzerv z Los Angeles. Omeleta syčela na plotně, která ještě před dvěma roky vařila pro někoho jiného. Mary byla bez starostí. Ani jí nebylo divné, že John je už dlouho venku a nepřichází. Pohlédla na otvory, z nichž vycházely svištivé zvuky. Nejprve jim nevěnovala pozornost, ale když přehlušily i smažení omelet na pánvi, začala Mary díry prohlížet zhlízka. Za ní se pomalu vztyčilo obrovské a slizké tělo červa. Zelo metr a půl nad zemí a jeho čidla byla nasměrována jedním směrem - červ cítil kořist. Mary se obrátila. Červ se vymrštil a ovinul Mary pod pasem. Spirály lepkavého těla přibývaly a za chvíli ovinuly Mary úplně, ta nestačila ochromením a hrůzou ani vykřiknout. Tělo červa s sebou smýkalo a Mary létala v těsném objetí jako hadérek. A z děr vylézali další a další červi. Skřípota sílil.

"Mary, Mary!" křičel John z plna hrdla. Vřítíl se do pokoje. Uprostřed něho ležely Maryiny šaty. V rohu místnosti mizela poslední slizká těla červů.

XII.

Oněmělý John se roztřásl hrůzou. Skřípota utichal. Musel křičet. Řval. Řval a bušil hlavou do zdi. Pěstmi. Běsnil, až vysílen klesl k zemi. Nepřítomným očima hleděl do prázdna. S hlavou v rukách vyběhl před dům. Rychlými kroky vběhl do kůlny. Moře hučelo. Zatahlo se. John se vrátil zpět do místnosti. V rukách držel barely s vyjetým olejem. Nemeškal. Z obou barelů najednou vлил hustou kapalinu do všech otvorů. Počínal si jako pominitý. Škrtil zápalkou a vhodil ji do jednoho z otvorů. Plameny vyšlehly vysoko nad podlahu. Z hloubi země zazníval hukot a skřípota. Mohutná těla červů

se ve smrtelné křeči plazila vzhůru hnána štíplavým dýmem a pachem svých škvařících se těl. John hleděl nepřítelně do plamenů, které se stále s větší vervou rozrůstaly.

Teď Ohromná detonace otřásla skaliskem. Stěny se bortily. Strop se tříštil. Vlna výbuchu roztráskala všechna okna, skalisko na okraji útesu se podobalo ohnivě louči. Ze všech stran se zdvihaly mohutné plameny k šedivé obloze.

Zrůdné dědictví doktora Boucharda - růstový preparát i jeho následky - bylo zničeno.

Sídlo na okraji útesu přestalo existovat. A někde uvnitř zůstali John i Mary...

XIII.

"Tak co tomu říkáš?" zeptal se Honza svého o rok mladšího bratříčka.

"No epos, přímo jednička," opáčil Karel.

Honza se zvedl, zaklapl knížku a uložil ji do knihovny. Pokračovat budou zase zítra.

K O N E C

Netuší mocný blupák, že sám sebe možná zničí,
když s nadutou pýchou ti maličkost slibuje tu
Bali, démon, dát slíbil zem na krůčky tři
a trpaslík vyrostl a překročil půdu tři světů.
trpasličí-

Sakja - pandita

Český básník v hornických písních...

/František Gellner/

1. SNAD JE TO PŘECE JEN MOŽNÁ VĚC

že já něčím budu

/: do Afriky se vypravím

dobývat zlatou rudu :/

2. Když ze mne nebude přece nic

než tulák bez profese

/: s šelmami budu se prochánět

divokém po pralese :/

3. Za žemu vezmu si gorilu

snad nějak shodneme se

/: srdce má divoké tak jako já

je také bez konfese :/

Jedna z nejpopulárnějších písní "šachťáckých"

/ o tom, co šachťák je a jak vlastně vypadá,

se - možná - dočtete v dalších číslech časopisu /

Martin

...NENECHTE SI UJÍT...

- společné vystoupení předního jazzmana, kytaristy **TONY ACKERMANA**, který v současné době čas od času vystupuje v ČSSR spolu s Martinem Kratochvílem

knihovnička

- Alexandr Pletněv - **SACHTA** :
román sovětského spisovatele oceněný první cenou v soutěži Svazu sovětských spisovatelů-je to šachta jako živá...

...funkcionáři dělají obvykle tak aktivně, že na práci nemají čas...

...nepořádky a nedostatky, přítomné či minulé, to co otravuje lidské vztahy a ohrožuje život člověka, nejsou projevem nepřízné osudu či dílem systému- jsou dílem konkrétních lidí...

...přezírání základních lidských hodnot, porušování základních norem, lhostejnost a necitelnost k lidem, způsobuje nejen jednotlivcům, ale i společnosti obrovské škody...

a to jsou jen některé z nejzávažnějších myšlenek poutavé knihy

- Zdeněk Rosenbaum - **MUŽ VE VANĚ** :
malá knížka "velkých" povídek, tak trochu připomínajících povídky "Před vyplutím"; pestrost a čtivost, to jsou velké klady této knihy

- Ramon Gomez de la Serna - **GREGERIE - CO VYKŘÍKUJÍ VECI** :

knížka nabitá myšlenkami a nápady, sršící humorem, ale i vážně filozofující. "Gregerie je smělost definovat to, co definovat nelze, lapit to pomíjivé, uhádnout či neuhádnout to, co možná není v nikom anebo je snad ve všech." Také slovo autora. Nakonec ještě několik ukázek:

- Sandál je náhubek na nohu.
- Nesluší se mrkat do kapesníku, jímž jsme měvali na rozloučenou.
- Tužka píše pouze stíny slov.

- Palmou je země zakotvena v obloze.
- Na šedých listech oliv se dosud chvěje prach zvířený římskými vozy a dostavníky.

-Sakja - pandita - POKLADNICE MOUDRÝCH RČENÍ

Ať je to hrdina, jenž procalaví se v nějaké válce,
ať sláha, jenž jen a jen páncvy rozkazy znát chce
každý zná jen to své, to však chrání ho:
jeho práce.

sbírka veršovaných aforismů, moudrostí, ponaučení.
Řada z těchto ponaučení je převzata z indických
legend, bajek apod.

**-Arkadij a Boris Strugačtí-MILIARDU LET PŘED
KONCEM SVĚTA :**

Kniha obsahuje tři díla nemalého rozsahu. První
a poslední jsou povídky Dravci mého století
a Miliardu let před koncem světa, prostřední je
pak novela /román?/ Obydlený ostrov.

-Jiří Oulík - Z PILNOSTI :

Knížečka veršů do kapsy:

Za hranice všedních dnů
Plno místa mezi hroby
Pro auta i pro stany
K romantické dovolené
Zve autokemp Olšany

Chtěl bych se s tebou milovat

Chtěl bych se s tebou milovat

Silou dvaceti kilowattů

Tobě však jde spíš o duši

A proto s tváří sadistky

Chytneš mě něžně za uši

A vyhodíš mi pojistky

Černé kotouče.....

Zvláštní nabídka LP desek vydaných v licenci jugoslávského Jugotonu/ve vybraných prodejnách/!

- LP - John Lennon - The Collection - bez komentáře, výborné/polovina písní z LP Double fantasi/
- LP - Mike Oldfield - Discovery - vynikající /hned v úvodu strhne píseň "To France"/
- LP - LiMahl - Dont Suppose - velmi zajímavé

...v licenci od firmy Atlantic:

- LP - skupina Yes - 90125-perfektní/hned úvodní skladba Owner od a Lonely Heart získala 1.místo v americkém gram.žebříčku/

...z našich zdrojů:

- SP - J.Zmožek - Liverpool versus Torino v zachycuje tragickou událost nejen fotbalového světa
- LP - Minnesengři - Nezacházej, slunce
- LP - Kantoři - Polní kvítí - obě desky bez diskusí bezvadné
- LP - Prázdninový expres - zajímavá směs country a folku /Krajánci, Teskar, Zelenáči, Schovanky, Plavci, Pavel Bobek, Půta a Staněk atd./

Přejeme všem příjemné chvílky s vybranou knihou či hezkou písničkou

Lenka, Táta a Mauglí

Do tohoto čísla přispěli: Martin/Mauglí/, Dědek, Romek, Táta, Lenka, Milan... málo nás zatím.
PIŠTE i Časopis je všech a záleží i na vás,
jaký bude !!!

TSUNAMI - zpravodaj TSUNamy

ročník II., číslo 6

odpovědná redaktorka:

Lenka /Alena Tučimová, Zahradní 218,

43151 Klášterec n. Ohří, tel. 935765/

odborný poradce:

Táta /Standa Kubík, Jiráskovo nám. 528,

54201 Trutnov/

veškeré příspěvky zasílejte na adresu Lenky

nevyžádané příspěvky se nevracejí

toto číslo vyšlo 9.11.1985

uzávěrka dalšího čísla 27.12.1985

prosba: nemohl by někdo sehnat černé kopíraky?

V Kadani a jejím okolí i v Praze je

to téměř beznadějně i